Lietas arhīva Nr. 1-0045-20/41
ECLI:LV:ZRT:2020:0204.173004520.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ogrē 2020.gada 4.februārī

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese I.Punte,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Aprakstošā daļa

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 12.rotas jaunākais inspektors seržants E.Skuja 2020.gada 2.janvārī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PC411807 par to, ka /pers. A/ 2020.gada 1.janvārī plkst.23.00 vadīja transportlīdzekli Opel Omega, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, Lauberē, pa Skolas ielu virzienā no Bērzu ielas uz autoceļu V920 (Koknese-Suntaži) un turpināja kustību pa vietējās nozīmes ceļu, virzienā uz mājām /Nosaukums A/.

Vadītājam tika veikta alkohola ietekmes noteikšana medicīnas iestādē (Ogres slimnīcā), un konstatētas 1,98 promiles (alkohola koncentrācija asinīs).

Protokols sastādīts pamatojoties uz K.Fjodorova dienesta ziņojumu.

/pers. A/ pārkāpis Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 1.punkta „b" apakšpunktu un atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.[15] panta ceturtajā daļā.

Motīvu daļa

LAPK 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Pie administratīvās atbildības saucamā persona /pers. A/ tiesas sēdē savu vainu pārkāpuma izdarīšanā neatzina un paskaidroja, ka notikuma dienā bijis alkohola reibumā, tādēļ automašīnu vadījis viņa brālis /pers. D/. Stresa situācijā brālis aizbēdzis, taču viņš neesot paguvis aizbēgt, tādēļ policijas darbinieki viņu noķēruši un aizveduši uz pārbaudi.

/pers. A/ paskaidroja, ka bēdzis no notikuma vietas, jo to darījis viņa brālis un iestājies „bara instinkts".

Policijas darbiniekiem ir teicis, ka viņš automašīnu nevadīja, bet ceļu policijas darbinieki nav ļāvuši viņam protokolā ierakstīt, ka viņš nepiekrīt protokolam. Brauciena laikā viņš esot atradies automašīnas aizmugurējā sēdeklī.

/pers. A/ paskaidroja, ka tajā naktī kopā ar brāli atradušies Lauberes centra autobusu pieturā. Ņemot vērā, ka vietējie veikali jau bijuši slēgti, prasījis brālim, lai aizved viņu uz Madlienas benzīntanku pēc kolas. Braukuši kalnā un pretī viņiem braukuši policijas darbinieki, kuri ieslēguši zilās bākugunis, un brālis sācis bēgt. Bēguši no policijas kādus 3-5 km. Brālis nav savaldījis automašīnu un iebraucis grāvī. Pēc tam brālis pārlēcis no šofera vietas blakussēdētāja pusē, izlēcis ārā no automašīnas un aizbēdzis. /pers. A/ centies bēgt pa aizmugurējām durvīm, kur sēdējis, iemucis mežā, kur policijas darbinieks viņu noķēris. Brālis tajā laikā jau bijis aizbēdzis.

/pers. A/ paskaidroja, ka brālis bēdzis no policijas darbiniekiem, jo apzinājies, ka ir vadījis transportlīdzekli bez vadītāja apliecības. /pers. A/ norādīja, ka tajā dienā bija izdzēris 7 alus pudeles „Tērvete", bet pēc tam, turpinājis lietot stipros alkoholiskos dzērienus. Kola bijusi nepieciešama tādēļ, ka beidzies uzdzeramais. Ceļu policijas darbiniekiem nav teicis, ka automašīnu vadīja brālis, tādā veidā mēģinājis tikt sveikā bez nepatikšanām, jo brālim esot pietiekoši daudz problēmu.

/pers. A/ paskaidroja, ka autobusu pieturā bijuši vairāki cilvēki, bet, kas tieši pateikt nevar, jo bijis diezgan spēcīgā alkohola reibumā. Ceļu policijas darbinieks viņam nav ļāvis rakstīt paskaidrojumu, kā arī nav izskaidrojis viņa tiesības, policists tikai ar pirkstu norādījis uz kaut kādu likuma pantu, un teicis, lai lasot, bet izlasīt nav varējis, jo miglojušās acis. Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu nav parakstījis, jo nav zinājis ko paraksta, un neviens nav paskaidrojis, kādēļ viņam tiek veikta alkohola pārbaude.

/pers. A/ apgalvoja, ka prasījis brālim, lai aizved uz benzīntanku, lai arī zinājis, ka /pers. D/ nav transportlīdzekļu vadīšanas tiesību.

Papildus /pers. A/ paskaidroja, ka abiem ar brāli jau iepriekš ir bijusi saskarsme ar policiju, jo reiz, kad kopā lietojuši alkoholu, viņi aizdzinuši džipu.

/pers. A/ apstiprināja, ka automašīnas īpašnieks ir /pers. E/, kurš automašīnu aptuveni pirms 2 mēnešiem nodevis /pers. A/ lietošanā. Kamēr automašīnai bijusi tehniskā apskate un apdrošināšana, /pers. A/ ar to braucis uz darbu. Tehniskā apskate beigusies 2019.gada 12.decembrī, bet apdrošināšana beidzās 2020.gada 1.janvārī.

Tiesas sēdē pie administratīvās atbildības saucamās personas aizstāve B.Zeltiņa pieteica lūgumu nopratināt kā liecinieku /pers. A/ brāli /pers. D/.

Liecinieks /pers. D/ tiesas sēdē liecināja, ka viņš ir pārkāpēja /pers. A/ brālis. Tajā vakarā sēdējuši pieturā un dzēruši, bet pats alkoholu nav lietojis. Brālis pajautājis, lai aizvedot viņu līdz Madlienai pēc čipsiem. Izbraukuši no pieturas un sākuši braukt uz centru, kad viņš ieraudzījis policiju. Uztraucies un sācis bēgt, jo iepriekš jau bijušas daudz nepatikšanas un gribējis noslēpt, ka brauc pie stūres. Brālis /pers. A/ sēdējis mašīnas aizmugurē, bet tad mašīna saslīdējusi un sāniski ieslīdējusi grāvī.

/pers. D/ liecināja, ka lecis uz mašīnas aizmuguri, pa labās puses durvīm lecis ārā no mašīnas un aizcirtis durvis, bet brālis savas durvis nav aizcirtis

un atstājis vaļā. Viņš aizskrējis prom pa mežu kādus 4 km uz priekšu, pēc tam apgriezies un gājis atpakaļ uz centru. Aizgājis līdz pieturai un gaidījis brāli, bet viņš nav atnācis, tāpēc gājis mājās gulēt. No rīta, kad cēlies uz darbu, mājās ieradies brālis.

/pers. D/ liecināja, ka pirms sākuši braukt, viņi pieturā sēdējuši kopā ar visādām paziņām. Mašīna piederot /pers. E/, bet viņš to pārdevis /pers. A/, tāpēc brālis ar to braukājis, bet tad, kad lietojis alkoholu, tad ļāvis braukt /pers. D/.

/pers. D/ tajā dienā alkoholu neesot lietojis. Gribējuši braukt uz Madlienas benzīntanku, jo brālim vajadzēja čipsus.

Policiju /pers. D/ esot ieraudzījis, kad izbraucis no pieturas un sācis braukt uz centra pusi. Policisti ieslēguši bākugunis, un uztraukuma dēļ izlēmis bēgt no policijas. Bēdzis kādus 7 km, un grāvī iebraucis, jo mašīna saslīdēja. Šofera durvis nav varējis atvērt, tāpēc kāpis uz aizmuguri, izkāpis pa labo pusi, aizcirtis durvis un skrējis uz mežu. Mašīna bijusi sasvērusies uz kreiso pusi, uz šofera pusi, tāpēc pārlēcis uz aizmugurējo sēdekli un izkāpis ārā pa šofera pusi, jo nav varējis atvērt priekšējas šofera puses durvis. Nevar izskaidrot, kāpēc nav kāpis ārā pa priekšējām pasažiera durvīm. Brālis pirms viņa izlēcis ārā no mašīnas pa labo pusi, bet /pers. D/ izlecis pa kreiso pusi. Brālis pirmais skrējis prom, bet /pers. D/ viņu panācis un skrējis tālāk.

/pers. D/ liecināja, ka bēdzis, jo gribējis noslēpt, ka brauca pie stūres, lai neatņemtu mašīnu. Automašīnas saimnieks to pārdevis brālim, bet tā nav uz /pers. A/ vārda, tā ir tikai brāļa lietošanā.

/pers. D/ liecināja, ka izkāpjot no mašīnas aizcirtis tikai tās durvis, pa kurām kāpis ārā, durvis, pa kurām izkāpis brālis, nav aizcirtis. Brālis ieskrējis mežā, mežs atradies šofera pusē. Kad brālis jau skrēja, tad pats tikai kāpis ārā no mašīnas, nezinot, cik tālu kopā ar brāli skrējuši, neko tajā brīdī neesot runājuši. Mašīnu /pers. D/ pametis, jo viņam neesot tiesību.

/pers. D/ liecināja, ka, lecot ārā no mašīnas, nav redzējis ne policijas darbiniekus, ne zilās bākugunis, arī nekādas skaņas nav dzirdējis.

/pers. D/ paskaidroja, ka mašīnā viņi bijuši divatā ar brāli, un brālis sēdējis aizmugurē. Blakus brālis nav sēdējis, jo viņam ir tiesības un viņš bija dzēris, bet /pers. D/ tiesību neesot. Ja /pers. D/ būtu tiesības, tad brālis varētu sēdēt viņam blakus.

Ar mašīnu /pers. D/ aizbraucis no dzīvesvietas pagalma uz pieturu, kur visi, izņemot viņu, lietojuši alkoholu.

LAPK 243.pants noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 243.[1] pantu par pierādīšanas līdzekļiem tiek atzīti: pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem un lietiskie pierādījumi.

LAPK 289.[2] pantā noteikts, ka iestādei administratīvā pārkāpuma tiesvedības procesā ir tiesības piedalīties tiesas sēdē un pierādījumu pārbaudīšanā, pieteikt lūgumus, dot tiesai mutvārdu un rakstveida paskaidrojumus, pārsūdzēt tiesas spriedumu un lēmumu.

Savukārt LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Lai pārkāpēju varētu saukt pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, nepieciešams vienlaikus konstatēt, ka brīdī, kad persona ir vadījusi transportlīdzekli, alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā vai asinīs konstatēšanas brīdī ir pārsniegusi 1,5 promiles.

Atbilstoši LAPK 243.panta otrajā daļā noteiktajam, tiesā pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir iestādei.

Tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma fakts - transportlīdzekļa vadīšana alkohola reibumā un /pers. A/ vaina Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturtā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta ar šādiem pierādījumiem:

1) ar liecinieka K.Fjodorova liecībām, kurš tiesas sēdē liecināja, ka ir Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas nodaļas Ogres iecirkņa inspektors.

2020.gada 1.janvārī pildījis dienesta pienākumus kopā ar inspektoru Jegoru Lukjaņinu. Ap plkst.23.00 bijuši Lauberes centrā, jo bijis jāpārbauda uzraudzībā esoša persona. Dzirdējuši, ka turpat netālu esošajā autobusu pieturā ļoti skaļi uzvedās jauniešu kompānija. Ņemot vērā, ka bijis 1.janvāris, Jaunais gads, ar Jegoru nolēmuši piebraukt pie šīs kompānijas un veikt pārrunas par alkohola lietošanu un skaļu uzvedību.

Pēc personas pārbaudes iekāpuši dienesta transportlīdzeklī un caur iekšpagalmu braukuši autobusu pieturas virzienā, kura atrodas aptuveni 150-200 m attālumā. Izbraukuši no pagalma uz Skolas ielas un pa galveno ceļu braukuši autobusu pieturas virzienā. Redzējuši kā no autobusu pieturas viņu virzienā izbrauc automašīna. Ņemot vērā, ka Laubere ir K.Fjodorova apkalpojamā teritorija un saņemtas daudzas iedzīvotāju sūdzības par to, ka tiek pārkāpti Ceļu satiksmes noteikumi, kā arī, ņemot vērā, ka bijis 1.janvāris, pieņēmuši lēmumu automašīnu apstādināt un pārbaudīt, vai nav lietots alkohols. Braucot tuvāk, ieslēguši zilās bākugunis un priekšā braucošā automašīna samazinājusi ātrumu, taču tad ātri palielinājusi ātrumu un braukusi prom.

Automašīna bijusi Opel Omega, kura K.Fjodorovam jau bijusi labi zināma, kā arī bijis zināms, ka ar automašīnu pārvietojas /pers. A/.

Liecinieks norādīja, ka ārā bijis tumšs, bet degušas laternas un viņš piefiksējis, ka pie automašīnas stūres sēž /pers. A/, ņemot vērā, ka /pers. A/ viņš zina jau 5 gadus. Kolēģim, kurš sēdējis pie stūres, teicis, ka viņš pat zina, uz kurieni /pers. A/ brauks, jo tā nebija pirmā reize, kad viņš ar automašīnu bēdzis no policijas. Apgriezuši automašīnu pretējā braukšanas virzienā un, ar ieslēgtām bākugunīm un skaņas signālu, braukuši viņam pakaļ. Automašīna turpinājusi braukt, tā principā visu laiku bijusi policijas darbinieku redzeslokā, izņemot, kad bijuši līkumi. K.Fjodorovs paskaidroja, ka Lauberē esot melleņu ferma un aiz tās esot diezgan straujšs līkums, šajā līkumā pedējo reizi arī pazaudējuši automašīnu no redzesloka.

Kad izbraukuši līkumu, ieraudzījuši, ka automašīna ir iebraukusi grāvī, tuvojoties tai nevienu personu, kas skrietu prom, nav redzējuši. Piebraucot vēl tuvāk, pamanījuši, ka no automašīnas aizmugures, kreisās pasažiera puses, kāpj ārā viens cilvēks, kas izkāpis un skrējis iekšā mežā.

Jegors skrējis tai personai pakaļ, bet liecinieks skrējis pie automašīnas šofera durvīm. Pieskrienot klāt, K.Fjodorovs konstatējis, ka priekšējās kreisās durvis ir nobloķētas un automašīnā neviena nav. Tad liecinieks skrējis mežā, kur Jegors kliedzis, ka personu ir noķēris. K.Fjodorovs pieskrējis viņiem klāt, personai uzlikuši roku dzelžus un gājuši ārā no meža uz dienesta automašīnu.

Izejot no meža, K.Fjodorovs ieraudzījis, ka persona ir /pers. A/, kurš bijis stiprā alkojola reibumā un nav varējis skaidri parunāt. Policijas darbinieki aizveduši /pers. A/ pie dienesta automašīnas, un /pers. A/ uzreiz teicis, ka viņš nav braucis pie stūres. Darbinieki jautājuši, kurš tad brauca, ja neviena cita nav, uz ko /pers. A/ atbildējis, ka viņš sēdējis aizmugurē, bet personas, ar kurām tajā vakarā bijis kopā un ar kurām kopā braucis, viņš nepazīstot.

K.Fjodorovs liecināja, ka /pers. A/ mobilais telefons atradies automašīnas priekšā, pie šofera krēsla, kur atrodas rokas bremze. Telefonu viņš /pers. A/ atdevis rokās, kad atbraukusi ceļu policija.

K.Fjodorovs arī norādīja, ka /pers. A/ teicis, ka nepazīstot nevienu personu, ar kuru kopā braukuši, tādēļ uzdevuši jautājumu, kur tad visi pārējie palika un kādēļ viņš pēdējais izkāpa no automašīnas aizmugurējā pasažiera sēdekļa, uz ko /pers. A/ atbildējis, ka viņš esot palaidis šoferi un pārējos, un tad viņš pēdējais bēdzis no notikuma vietas.

Kad atbraukusi Ceļu policijas ekipāža, /pers. A/ atteicās no alkohola testa, tādēļ Ceļu policijas darbinieki lūguši aizvest /pers. A/ uz Ogres rajona slimnīcu, jo pašiem vajadzējis sagaidīt evakuatoru.

Ogrē /pers. A/ nodevis analīzes, bet pēc tam viņš nogādāts uz policijas iecirkni Ogrē Brīvības ielā 6.

K.Fjodorovs norādīja, ka atrodoties slimnīcā, /pers. A/ jau sācis atiet no alkohola reibuma un viņš, smejoties, paskaidrojis, ka pie viņiem Lauberē nav pieņemts apstāties, ja policija ieslēdz zilās bākugunis.

Liecinieks paskaidroja, ka nav redzējis cik cilvēku bija automašīnā, bet redzējis, ka pie automašīnas stūres ir /pers. A/. K.Fjodorovs arī paskaidroja, ka policijas darbiniekiem ir zināms, ka automašīna neesot uz /pers. A/ vārda, taču tā ir viņa automašīna un viņš ar to brauc. Arī pēc notikušā ir saņemta informācija, ka tieši /pers. A/ bijis notikuma vietā un braucis viens. K.Fjodorovs paskaidroja, ka /pers. A/ zina jau 5 gadus, viņš K.Fjodorova apkalpojamā teritorijā ir viens no pārkāpējiem, kurš bieži lieto alkoholu, līdz ar ko ir pazīstams pēc sejas.

K.Fjodorovs liecināja, ka viņš nav redzējis brīdi, kad automašīna iebrauca grāvī, jo pirms tās vietas bijis straujš līkums, aiz kura automašīna pazudusi no redzesloka, taču tās bijušas kādas 10-20 sekundes līdz to ieraudzījuši grāvī, jo braukuši ļoti ātri.

K.Fjodorovs arī liecināja, ka brīdī, kad automašīna braukusi viņiem pretī, neredzēja vai tajā atradās vēl kāda persona, jo visa uzmanība šādos gadījumos ir tikai uz autovadītāju.

K.Fjodorovs apstiprināja, ka /pers. A/ teicis, ka nav braucis pie stūres, tādēļ jautājuši, kurš braucis, jo Laubere ir maza vieta, bet viņš atbildējis, ka nevienu nepazīst un neko nezina. Notikuma vietā /pers. A/ teicis, ka automašīnā bijušas vairākas personas, kuras visas viņš esot izlaidis, tādēļ K.Fjodorovam un viņa kolēģim neesot skaidrs, kādēļ /pers. A/, sēžot automašīnas aizmugurē, kā viņš apgalvoja, neaizmuka pirmais, bet palaida šoferi un visus pārējos pa priekšu.

K.Fjodorovs liecināja, ka /pers. A/ notikuma vietā neizteica vēlmi rakstīt paskaidrojumu, arī ceļu policijai viņš atteicās rakstīt paskaidrojumu.

2) ar liecinieka J.Lukjaņina liecībām, kurš tiesas sēdē liecināja, ka ir Valsts policijas Ogres iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākais inspektors, 2020.gada 1.janvārī veicis dienesta pienākumus un plkst.23.00 kopā ar inspektoru K.Fjodorovu atradies Lēdmanē.

Dzirdējuši caur mājām, autobusa pieturā skaļus jauniešus un skaļu motora rūkoņu. Teicis kolēģim, ka jāaizbrauc un jāapskatās, kas tur notiek. Līdz pieturai bijuši kādi 200-300 m, J.Lukjaņins bijis pie stūres, bet kolēģis blakus. Ņemot vērā, ka K.Fjodorovs apkalpo to teritoriju, viņš labi pārzina visas ielas un iedzīvotājus.

Braucot pa ielu, pretī viņiem braukusi tumšas krāsas automašīna Opel Omega. Konstantīns atpazinis, ka pie automašīnas stūres sēž viņš, liecinieks norādīja uz zālē sēdošo. J.Lukjaņins apstājies, ieslēdzis trafarētās automašīnas bākugunis un mēģinājis kāpt ārā, ar mērķi apturēt automašīnu, bet tā uzņēmusi ātrumu un devusies projām.

J.Lukjaņins apgriezis mašīnu, ieslēdzis speciālo skaņas signālu un devušies mašīnai pakaļ, kura bijusi aptuveni 300 m priekšā. Bijis tumšs, sekojuši mašīnai kādus 5 km, un tā visu laiku bijusi policistu redzeslokā, bet tad bijis 90 grādu līkums, ātrums bijis pāri 100 km/h un kreisajā pagriezienā /pers. A/ ieslīdēja dziļā grāvī. Šofera durvis atdūrās grāvī pret zemi, un šoferis nav varējis izkāpt, kāpa ārā pa kreisās puses aizmugurējām durvīm. J.Lukjaņins apstājies, /pers. A/ devies projām un skrējis mežā. Liecinieks pārlecis grāvim un pēc apmēram 30 m paklupis, tad piecēlies, no kabatas paņēmis lukturīti un redzējis, ka arī /pers. A/ nokrīt. Tad J.Lukjaņins viņu aizturējis un tikmēr arī pieskrējis kolēģis, kurš bija palicis apskatīt automašīnu. Uzlikuši roku dzelžus, ziņojuši par notikumu Ogres dežūrdaļai un izsaukuši Ceļu policiju. /pers. A/ atteicies pūst alkometrā, tāpēc nogādājuši viņu uz Ogres rajona slimnīcu analīžu nodošanai.

J.Lukjaņins liecināja, ka /pers. A/ neko nav varējis paskaidrot, viņa izelpā bijusi jūtama stipra alkohola smarža un viņš bijis lielā šokā. Nevienu citu personu liecinieks nav redzējis, un arī kolēģis, kurš palika pie mašīnas, apstiprinājis, ka tur neviena nebija.

J.Lukjaņins liecināja, ka nav redzējis mirkli, kad mašīna ieslīdēja grāvī. /pers. A/ pēc bēgšanas neko nevarēja paskaidrot, teicis, ka braucis kāds cits, kuru nezinot un nepazīstot.

/pers. A/ visu laiku bijis redzeslokā, izņemot, aptuveni, 3 sekundes un pēc automašīnas ieslīdēšanas grāvī cilvēks ir apjucis, tādēļ paiet laiks, lai izkāptu no automašīnas. Policijas darbinieki bijuši jau klāt un atradušies 5 m attālumā, kad /pers. A/ kāpis ārā pa aizmugurējām durvīm.

3) ar administratīvā pārkāpuma protokolu PC411807, no kura izriet, ka /pers. A/ 2020.gada 1.janvārī plkst.23.00 vadīja transportlīdzekli Opel Omega, ar valsts numura zīmi /reģistrācijas numurs/ Lauberē, pa Skolas ielu virzienā no Bērzu ielas uz autoceļu V920 (Koknese-Suntaži) un turpināja kustību pa vietējās nozīmes ceļu, virzienā uz mājām /Nosaukums A/. /pers. A/ veikta alkohola ietekmes noteikšana medicīnas iestādē un alkohola koncentrācija asinīs konstatēta 1,98 promiles. Protokols sastādīts uz K.Fjodorova dienesta ziņojuma pamata.

/pers. A/ atteicies parakstīt protokolu (lietas 2.lapa);

4) ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ogres iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora virsleitnanta K.Fjodorova ziņojumu, kurā norādīts, ka 2020.gada 1.janvārī, pildot dienesta pienākumus kopā ar vecāko inspektoru J.Lukjaņinu, plkst.22.55 atradušies Ogres novada Lauberes pagasta Lauberē, pie ēkas Ozolu ielā 1, kur tikusi pārbaudīta uzraudzībā esoša persona. Atrodoties ēkas pagalmā, dzirdējuši kā autobusu pieturā, aptuveni 180 metrus uz Lauberes stadiona pusi, skaļi uzvedas jauniešu kompānija, kā arī redzējuši automašīnas gaismas lukturus. Pieņemts lēmums ar jauniešiem veikt preventīva rakstura pārrunas par skaļu uzvedību un alkohola lietošanu. Iekāpuši dienesta transportlīdzeklī un devušies uz autobusu pieturu. Izbraucot no iekšpagalma uz Skolas ielu, turpinājuši kustību pa Skolas ielu virzienā uz autobusu pieturu. Ap plkst.23.00 policijas darbinieki ievērojuši, ka no autobusu pieturas viņiem pretī uzsākusi kustību tumšas krāsas automašīna.

Saskaņā ar likumu „Par policiju" 12.panta 20.punktu pieņemts lēmums pretim braucošo transportlīdzekli apturēt nolūkā konstatēt, vai vadītājs to nevada alkohola reibumā. Ieslēgtas zilās bākugunis, pēc kā, automašīna palielinājusi ātrumu un pabraukusi viņiem garām virzienā uz autoceļu V920 (Koknese-Suntaži). Pretim braucošā automašīna bijusi Opel Omega, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, un vadītāja vietā K.Fjodorovs atpazinis jau vairākkārt policijas redzeslokā par dažāda veida pārkāpumiem nonākušo /pers. A/. Kā arī iepriekš no iedzīvotājiem tikušas saņemtas vairākas sūdzības, ka /pers. A/ vada automašīnu alkohola reibumā.

Policijas darbinieki nekavējoties mainījuši braukšanas virzienu un uzsākuši braukt aiz Opel ar ieslēgtiem gaismas un skaņas signāliem.

Opel vadītājs turpinājis braukt pa vietējas nozīmes ceļu virzienā uz īpašumu /adrese/. Bija redzams, ka automašīna Opel atrodas aptuveni 250-300 metru attālumu, turpinājuši tai sekot ar vidējo ātrumu 100-130 km/h. Opel automašīna visu laiku bijusi policijas darbinieku redzeslokā, izņemot gadījumus, kad tika veikti pagriezieni. Aiz īpašuma /Nosaukums A/ policijas darbinieki ieraudzījuši ka Opel iebrauca grāvī ceļa kreisajā pusē. Nekavējoties izkāpuši no dienesta transportlīdzekļa, skrējuši Opel virzienā un pamanījuši, ka no automašīnas kreisās puses aizmugurējā pasažiera vietas izkāpj vīrietis un metas bēgt mežā. Inspektors J.Lukjaņins skrējis vīrietim pakaļ, bet K.Fjodorovs skrējis pie automašīnas vadītāja un konstatējis, ka vadītāja durvis ir nobloķētas, jo atdūrušās pret grāvi, un pa tām nav iespējams izkāpt no automašīnas, kā arī konstatējis, ka automašīnā neviena nav. Tad skrējis mežā palīdzēt inspektoram J.Lukjaņinam. J.Lukjaņins bija notvēris bēgošo vīrieti. Notvertais vīrietis bijis /pers. A/, kurš viņš ticis saslēgts roku dzelžos, jo bijis pamats domāt, ka viņš varētu bēgt.

Tā kā /pers. A/ izelpā bijusi jūtama stipra alkoholam raksturīga smaka, viņam ticis paskaidrots, ka viņa rīcībā tiek saskatīts administratīvais pārkāpums un viņš tiek administratīvi aizturēts līdz brīdim, kas ieradīsies ceļu policijas ekipāža un veiks viņam alkohola koncentrācijas pārbaudi izelpojamā gaisā, ar nolūku apstiprināt vai atspēkot likumpārkāpuma izdarīšanu (lietas 16.lapa);

5) ar ziņojumam pievienotajiem automašīnas Opel Omega, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, fotoattēliem, no kuriem redzams, ka automašīna atrodas grāvī, ar atvērtām šofera puses durvīm gan priekšā, gan aizmugurē (lietas 18.-23.lapa);

6) ar alkometra AlcoQuant 6020 sērijas Nr.A107478 izdrukām un transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB371590, kurā norādīts, ka /pers. A/ veikta alkohola koncentrācija izelpas gaisā pārbaude. Pirmais mērījums veikts 2020.gada 1.janvārī plkst.23.59, mēraparāta nolasījums pēc pieļaujamās kļūdas atrēķināšanas 1,98 promiles. Otrais mērījums veikts 2020.gada 2.janvārī plkst.00.17, mēraparāta nolasījums pēc pieļaujamās kļūdas atrēķināšanas 1,86 promiles. /pers. A/ ir atteicies parakstīt gan alkometra izdrukas, gan transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu (lietas 4.-6.lapa);

7) ar 2020.gada 2.janvāra Medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.1 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai, kurā norādīts, ka /pers. A/ 2020.gada 2.janvārī plkst.1.52 konstatētas 1,98 promiles alkohola, izmeklējumam ņemtas asinis. /pers. A/ ar savu parakstu apliecinājis pārbaudes veikšanas faktu (lietas 8.lapa).

Publiskajās tiesībās darbojas publiskās ticamības princips, un policijas amatpersonu noformētajiem dokumentiem, arī administratīvo pārkāpumu protokoliem, a priori ir publiskā ticamība, un tos iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina (*skat. Zemgales apgabaltiesas 2013.gada 3.jūnija spriedums lietā Nr.116008413*).

Tiesnese netic /pers. A/ un /pers. D/ liecībām par to, ka pie automašīnas stūres braucis /pers. D/, jo abu personu liecības, par notikumiem pēc automašīnas ieslīdēšanas grāvī, krasi atšķiras. Atšķiras arī /pers. A/ un /pers. D/ paskaidrojumi par brauciena mērķi.

/pers. A/ savās liecībās norādīja, ka viņam beidzies „uzdzeramais", bijusi nepieciešama kola, tādēļ viņš brālim prasījis, lai viņu aizved uz benzīntanku, savukārt /pers. D/ savās liecībās norāda, ka brālim vajadzēja čipsus.

Arī par notikušo pēc automašīnas ieslīdēšanas grāvī abi liecina pretēji - /pers. A/ liecināja, ka brālis pārlēcis no šofera puses uz blakussēdētāja pusi, izlēcis ārā no automašīnas un aizbēdzis, pēc tam pats kāpis ārā pa aizmugurējām durvīm un arī skrējis uz mežu, savukārt /pers. D/, kurš apgalvo, ka ir vadījis automašīnu, liecināja, ka, pēc mašīnas ieslīdēšanas grāvī, viņš lecis uz automašīnas aizmuguri un pa šofera puses, kreisās puses, durvīm, lecis ārā no mašīnas, bet /pers. A/ pirms viņa jau bijis izlecis no automašīnas pa aizmugurējām, labās puses, durvīm.

Šādas /pers. A/ un /pers. D/ liecības tiesnese vērtē kā nepatiesas un atzīst, ka tās neatbilst administratīvā pārkāpuma lietā noskaidrotajiem faktiskajiem apstākļiem, kā arī ir pretrunā liecinieku K.Fjodorova un J.Lukjaņina liecībām.

Turklāt tiesnese neatstāj bez ievērības arī faktu, ka automašīnas Opel Omega faktiskais lietotājs ir /pers. A/, kurš šo automašīnu iegādājies un pastāvīgi lietoja.

/pers. D/ liecības tiesnese vērtē kā nepatiesas un pretrunīgas, un atzīst, ka tās sniegtas ar mērķi, lai /pers. A/ izvairītos no atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Liecinieku K.Fjodorova un J.Lukjaņina liecības ir skaidras, nepārprotamas un papildina viena otru, un tiesai nav pamata apšaubīt liecinieku liecības.

Lietā nav konstatēts, ka liecinieki K.Fjodorovs un J.Lukjaņins būtu ieinteresēti vai gribētu apmelot /pers. A/, kā arī pie administratīvās atbildības saucamā persona /pers. A/ nav apšaubījis policijas darbinieku sniegtās liecības.

Tiesa arī nav guvusi apstiprinājumu /pers. A/ apgalvojumiem, ka policijas darbinieki, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, neļāva viņam sniegt paskaidrojumu un iebildumus par protokolu.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ ir atteicies parakstīt gan administratīvā pārkāpuma protokolu, gan transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu, gan arī tam pievienotās izdrukas.

Ar liecinieku K.Fjodorova un J.Lukjaņina liecībām, kā arī pārējiem pierādījumiem lietā ir pierādīts, ka /pers. A/, atradoties alkohola reibuma stāvoklī, vadīja automašīnu Opel Omega.

Persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības netiek brīdināta par kriminālatbildību par nepatiesu liecību sniegšanu, līdz ar to savai aizstāvībai var izvirzīt jebkādu versiju par lietas apstākļiem.

Tiesai arī nav pamata uzskatīt, ka policijas darbinieki K.Fjodorovs un J.Lukjaņins būtu neobjektīvi vai personiski ieinteresēti, liecinot par redzēto vai apstākļiem notikuma vietā.

Aizstāves argumentam, ka liecinieku K.Fjodorova un J.Lukjaņina liecības krasi atšķiras, jo J.Lukjaņins savās liecībās norādījis, ka 2020.gada 1.janvārī abi atradušies darba darīšanās Lēdmanē nevis Lauberē, tiesas ieskatā nav būtiskas nozīmes, jo vietu nosaukumi ir līdzīgi, kā arī, kā pats J.Lukjaņins norādīja, tā nav viņa apkalpojamā teritorija, bet gan K.Fjodorova, tādēļ viņš varēja šo pilsētu nosaukumus sajaukt. Turklāt vietas nosaukumam šajā gadījumā nav būtiskas un izšķirošas nozīmes lietas faktisko apstākļu noskaidrošanā un izklāstā, lietā nav strīda par to, ka administratīvais pārkāpums izdarīts Lauberē, kā arī /pers. A/ nav apšaubījis, ka tieši J.Lukjaņins bija policijas darbinieks, kurš viņu mežā noķēra.

Tiesnese arī nepiekrīt aizstāves apgalvojumam, ka ar liecinieka J.Lukjaņina liecībām par to, ka K.Fjodorovs viņam teicis, ka pie automašīnas Opel stūres atrodas /uzvārds/ ir pierādīts, ka automašīnu vadījis /pers. D/, bet /pers. A/ ir sēdējis aizmugurē.

Liecinieks K.Fjodorova savās liecībās skaidri liecinājis, ka atpazinis pretim braucošajā automašīnā /pers. A/, kurš sēdējis pie automašīnas stūres, jo pazīst viņu jau 5 gadus un atpazīst viņu pēc sejas. Savukārt J.Lukjaņins, kas iepriekš nepazina ne /pers. A/, ne /pers. D/, tiesas sēdē nepārprotami norādīja uz /pers. A/ kā personu, kura tika aizturēta 2020.gada 1.janvārī.

Tiesas izmeklēšanas laikā nav apstiprinājusies /pers. A/ versija par to, ka viņš nav vadījis transportlīdzekli, bet to darījis viņa brālis, un tiesnese uzskata, ka šādu versiju /pers. A/ izvirzījis nolūkā izvairīties no atbildības par administratīvo pārkāpumu.

Savukārt no liecinieka K.Fjodorova liecībām izriet, ka viņš nepārprotami pie automašīnas Opel Omega stūres ir atpazinis tieši /pers. A/.

Senāta praksē ir atzīts, ka tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā *(skat. Senāta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-219/2007 17.punktu, 2008.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-493/2008 14.punktu)*.

Tiesnese uzskata, ka lietas materiālos esošie pierādījumi un liecinieku liecības ir pietiekami un pieļaujami, lai nešaubīgi atzītu, ka /pers. A/ 2020.gada 1.janvārī plkst.23.00 vadīja transportlīdzekli Opel Omega, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, Lauberē pa Skolas ielu virzienā no Bērzu ielas uz autoceļu V920 (Koknese-Suntaži), turpinot kustību pa vietējas nozīmes ceļu virzienā uz mājām /Nosaukums A/, būdams alkohola ietekmē.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 1.punkta „b" apakšpunktu aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja transportlīdzekļa vadītājam, kuram mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs nepārsniedz divus gadus, alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,2 promiles.

Atbilstoši LAPK 149.^{15} panta ceturtajā daļā noteiktajam par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles, transportlīdzekļa vadītājam uzliek sodu - administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu no tūkstoš divsimt līdz tūkstoš četrsimt *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu tiesnese uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Par /pers. A/ noskaidrots, ka viņš strādā SIA /Nosaukums G/ par autoiekrāvēja vadītāju, apgādībā esošu personu nav, neprecējies, ieguvis 9 klašu izglītību, faktiskās dzīvesvietas adrese: /adrese A//adrese/, iepriekš administratīvi sodīts piecas reizes.

Saskaņā ar LAPK 33. pantu un 34.pantu tiesnese nekonstatē /pers. A/ atbildību mīkstinošus un atbildību pastiprinošus apstākļus.

Lai nostiprinātu likumību, novērstu tiesību pārkāpumus un audzinātu personu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņīšanas garā, /pers. A/ saucams pie administratīvās atbildības, uzliekot pārkāpējam sodu LAPK 149.^{15} panta ceturtajā daļā paredzētās soda sankcijas ietvaros.

Novērtējot pārkāpuma raksturu, pārkāpuma izdarīšanas laiku un vietu, vadītājam konstatēto reibuma pakāpi, kā arī ziņas par pārkāpēja personību, tiesnese uzskata, ka /pers. A/ sodāms ar LAPK 149.^{15} panta ceturtajā daļā paredzēto sodu virs minimālā apmēra, un atzīst, ka šāds sods konkrētajā gadījumā būs atbilstošs, adekvāts, kā arī sasniegs soda mērķi.

Tiesnese nav konstatējusi LAPK 31.panta otrajā daļā noteiktos apstākļus, kas nepieļautu administratīvā aresta piemērošanu /pers. A/.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ no 2020.gada 2.janvāra plkst.00.40 līdz 2020.gada 2.janvāra plkst.2.50 bijis administratīvi aizturēts, lai viņu nogādātu uz medicīnas iestādi ekspertīzes veikšanai (lietas 7.lapa).

Saskaņā ar LAPK 318.panta otrajā daļā noteikto administratīvās aizturēšanas laiks ieskaitāms administratīvā aresta termiņā.

Lietā, saskaņā ar LAPK 257.panta pirmo daļu un 2010.gada 7.decembra Ministru kabineta noteikumu Nr.1098 „Noteikumi par rīcību ar administratīvo pārkāpumu lietās izņemto mantu un dokumentiem" 1.1.punktu, ir izņemts transportlīdzeklis Opel Omega, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/ (lietas 10.-15.lapa).

Saskaņā ar LAPK 257.panta pirmo daļu un 2010.gada 7.decembra Ministru kabineta noteikumu Nr.1098 „Noteikumi par rīcību ar administratīvo pārkāpumu lietās izņemto mantu un dokumentiem" 22.3.apakšpunktu, izņemto transportlīdzekli par LAPK 149.^{4} panta septītajā daļā, 149.^{5} panta ceturtajā daļā vai 149.^{15} pantā (izņemot sestajā daļā paredzēto pārkāpumu) paredzētajiem administratīvajiem pārkāpumiem, atdod pēc piemērotā naudas soda izpildes.

No lietas materiāliem redzams, ka transportlīdzekļa Opel Omega īpašnieks nav /pers. A/, bet gan /pers. E/ (lietas 27.-29.lapa).

Atbilstoši 2013.gada 24.oktobra Satversmes tiesas spriedumā lietā Nr.2012-23-01 noteiktajam, izņemtā automašīna atdodama tās īpašniekam vai turētājam, vai viņu pilnvarotajai personai pēc minēto personu pieprasījuma, neatkarīgi no tiesas piemērotā naudas soda izpildes.

/pers. A/ 2019.gada 1.aprīlī piešķirtas tiesības vadīt B kategorijas transportlīdzekļus (lietas 25.lapa).

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 25.panta ceturtajā daļā noteiktajam, ja transportlīdzekļa vadītājam transportlīdzekļu vadīšanas tiesības ir atņemtas uz noteiktu laiku vai uz nenoteiktu laiku, vadītāja apliecība uzskatāma par nederīgu no dienas, kad viņam paziņots attiecīgais lēmums.

Saskaņā ar LAPK 309.panta pirmo un trešo daļu, transportlīdzekļa vadītāja apliecība /numurs/, kas izsniegta uz /pers. A/ vārda, nododama Ceļu satiksmes drošības direkcijai lēmuma izpildei daļā par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta ceturto daļu, 213.pantu, 275.panta pirmās daļas 1.punktu, 289.^{16}, 289.^{17} pantu, 289.^{18} panta pirmo daļu un 299.^{1} panta pirmo daļu tiesnese

nosprieda

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt ar administratīvo arestu uz 13 (trīspadsmit) diennaktīm, naudas sodu 1300 EUR (tūkstoš trīssimt *euro*), atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Administratīvā aresta termiņā ieskaitīt administratīvās aizturēšanas laiku no 2020.gada 2.janvāra plkst.00.35 līdz 2020.gada 2.janvāra plkst.2.50.

Spriedumu daļā par administratīvo arestu pēc tā stāšanās spēkā izpildīt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ogres iecirknim.

Naudas sods jāsamaksā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no soda uzlikšanas dienas, samaksas apliecinošs dokuments jāiesniedz Zemgales rajona tiesā Ogrē.

Naudas soda iemaksa veicama Valsts kases, reģistrācijas Nr.90000050138, kontā Nr.LV34TREL1060191011100. Iemaksas mērķis: naudas sods, ko uzlikusi tiesu iestāde, /pers. A/, personas kods /personas kods/, lietas Nr.173004520, administratīvā pārkāpuma protokols PC411807.

Izņemtais transportlīdzeklis Opel Omega, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, atdodams īpašniekam /pers. E/, personas kods /personas kods/, vai viņa pilnvarotai personai, vēršoties Nodrošinājuma valsts aģentūrā.

Transportlīdzekļu vadīšanas tiesības apliecinošo vadītāja apliecību AJ141715 uz /pers. A/ vārda izņemt un nosūtīt Ceļu satiksmes drošības direkcijai kopā ar sprieduma norakstu izpildei daļā par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā Ogrē.

Pilns spriedums tiesas kancelejā pieejams 2020.gada 14.februārī.

Tiesnese I.Punte